

Зі святом, ювіляре!

Днями голова Ради ветеранів війни Славутича Іван Афанасійович Сівер відсвяткував 80-річний ювілей. З цією славною датою його привітали рідні, друзі, члени організації. Теплі слова адресував ювіляру й міський голова Володимир Удовиченко.

Згадуючи пережите, Іван Афанасійович полинув думками на свою малу Батьківщину — у Луганську область, село Меловатка Сватівського району, де він народився і де пройшло його повоєнне дитинство.

Коли розпочалася Велика Вітчизняна війна, йому виповнилося лише 11 років, і тому в пам'яті назавжди залишилося холодне і голодне дитинство, як і в більшості підлітків-ровесників. Не вистачало книг, не було на чому писати, холод і голод пронизував кожну життєву клітинку. Йому нічого не залишалося, як покинути навчання в школі і йти працювати в колгосп. З часом добрі люди допитливого і не по роках серйозного підлітка повернули до навчання, дали добру пораду закінчити школу і вступити до гірничого технікуму. Так він і зробив. Закінчив Лисичанський технікум за спеціальністю "гірська електромеханіка", працював шахтарем, але ніколи не покидала його мрія — стати кадровим військовим. І його бажання здійснилося. Він вступив до Житомирського військового училища і досконало опанував військову справу. Після закінчення навчання в 1954 році отримав направлення до Ленінграду, куди і прибув на службу разом з молодою дружи-

ною Ніною, в яку закохався ще курсантом. На його очах і за його активної участі вдосконалювалася ракетна техніка військово-повітряних сил колишнього Союзу. Доля його водила по різних військових частинах — Зеленогорську, Москві, Байконуру, Дніпропетровську. Військовій службі віддав наш ювіляр 28 років. Назавжди в пам'яті залишилася перша зустріч із Казахстанським степом. В час його прибуття у чергову військову частину увесь степ квітував тюльпанами.

А після демобілізації близько двох десятиліть працював у спецчастині тресту "Дніпротрансбуд" м. Дніпропетровська, де так знадобилися його знання і військовий фаховий досвід.

В 1995 році запросила молодша донька Ірина своїх батьків Івана Афанасійовича і Ніну Савеліївну на постійне проживання до Славутича.

57 років прожили вони у шлюбі, виростили двох дочок, трьох онуків. І дуже жалкує ветеран, що сьогодні вже немає поряд з ним

його рідної дружини. Не так давно вона відійшла у вічність.

Іван Афанасійович робить великий внесок у розвиток ветеранського руху, пропаганду історичних і бойових традицій українського народу, його Збройних сил. Має заслужений авторитет серед колег та широкої громадськості. Часто організовує зустрічі ветеранів з школярами. Такі заходи мають важливе значення як складова військово-патріотичного виховання підростаючого покоління, формування у них поважного ставлення до людей похилого віку, ветеранів. Побажаємо нашому ювіляру бадьорості духу, здоров'я міцного, довголіття активного, творчого, сонячного!

Людмила ЛЮБИВА